

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1657

§. 45. [i.e. 46.] Dixit autem eis Reges gentium dominantur eorum & qui potestatem habent super eos benefici vocantur. v. 25.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

primebant, ut videretur esse morè naturale; implicabatur denique gravissimum sacrilegium quod vellent unusquisque contendendum succedere tibi, cui succedi non potest, quoniã sicuti ipse nequis decedere à filiatione Dei, ita nemo in ea &c. tuis gratis potest esse successor. Vide Domine in talia impingimus, quando virtutem & tuã gratiã ductum deleimus! ô infinitè labilem naturam nostri generis!

§. 45. *Facta est autem contentio inter illos quis eorum videretur esse maior. v. 24.*

Cum prædicto modo discipuli Domini inter se coniectant & discerpant, quis nam iste nequam esset inter ipsos, qui rem detestandam moliretur, ne ad fundum quæstionis vtilissimæ penetrarent Iudas impediit, Is sua vaficie inquisitionem elusit, & Condiscipulos ad aliam quæstionem vafre traduxit, dicens: nos quidem condigne agimus inquirendo in traditorem, sed cum Magister noster dicat ipse, quod iam iam sit à nobis auferendus per mortem, vtilius collegio nostro faciemus, si de capite successuro in Magisterio ante omnia disquamus, ut is scelus hoc vindicet. Videamus ergo prius ad cuius iurisdictionem pertineat ista inquisitio, antequam in eam nos imprudenter ingeramus. Ecce sic Introducta est alia quæstio, quæ eam ac prioris quæstionis materia corpißimi Domini vulneravit, quia ipso adhuc viuento de successore disputare, & quidem præsentem, est res turpissima & valde dolorosa. Idcirco cum incidit casus, ut prælato volente prouideatur ei de successore, coadiutor dari solet non successor. ne videamur mortem eius desiderare, cui successorem destinamus. Fuit sane hæres non minima pars passionis Domini, qui etiam illa specie afflictionis calicem suæ passionis voluit amaricari.

§. 45. *Dixit autem eis Reges gentium dominantur eorum & qui potestatem habent super eos benefici vocantur. v. 25.*

Ut desiderium honoris & dignitatis, temporalis appetitum &c. latentia in hac contentione mala, Dominus in sua Ecclesia sedaret, opportune malum hoc factum discipulorum, conuertit in documentum pulcherrimum. Itaque gentilium meminit, ut ex hoc rem vituperandam ostenderet. Gentilium est enim ambire primatum, ibi Reges gentium esse volentes occupant animos, ut eo modo emergere possint in mundo, & de dominio in dominium, de regno ad regnum peruenire, & amplissime habere sibi subiectos. filios eorum tollere & ponere in curribus suis, facereque sibi equites & præcursores quadrigarum suarum, tribunos & centuriones &

R

ara.

aratores agrorum suorum, & messorum segetum & fabros armorum & currum suorum, agros quoque & vineas & oliueta cum placuerint tollere & dare seruis suis, ut benefici vocentur & sic nomen magnum & honores & reuerentiam sibi acquirant, quia in hisce vanitatibus est felicitas eorum, qui aliam non norunt felicitatem, sed quod illo modo *sapientius est hominibus*, stultitia est coram Deo, mundus æstimat illum esse sapientem qui dissimulatis vitijs nouit requirere honores & dignitates: æstimat vero stultos illos, qui sperant huiusmodi vanitates: & dicit ex plurimorum iudicio: *vitam illorum æstimabamus insaniam & finem illorum sine honore* quia nimirum non dabant operam acquirendis diuitijs & honoribus: sed longe aliud est de hac re iudicium Dei. S. Paulus talis stultus iudicabatur, cum de resurrectione & iudicio & castitate agebat acrius, ita ut ei diceretur, Act. 26. *quod multa litera eum facerent insanum*. sed non erat id insanire, sed veritatis & sobrietatis verba loqui apud Deum, sic non est nouum ut mundus iudicet esse stultitiam, quidquid non intelligit aut non est expertus. Sed veniet mors quando serui Christi appellabunt ad Deum iudicem, qui melius ponderat causas: tunc ille iudicium mundi tanquam iniustum condemnabit sententia sua æquissima, eaque irreuocabili, quæ reprobabit id quod mundus approbat si igitur in hoc mundo habetis stultus memento contigisse & hoc Christo coram Herode. noli in Dei & salutis tuæ causâ curare vana hominum iudicia breui reprobanda, & tunc demum vera laus illucescet.

Eligam igitur potius cum Christo stultus in hoc mundo haberi, ut sapiens inueniar in cælo, concedente gratiarum omnium largitore.

§. 47. Vos autem non sic. v. 26.

Item non queretis dominari in populo, nec honores, nec diuitias mundi appetetis, sed quæ Dei sunt magna & mirabilia non contenti paruis aut mediocribus illis bonis & ornamentis perituris. Atque ita, Deo sit gloria, in Ecclesia catholica videmus practicari. nam huius dicti Dominici siue instar præcepti siue instar consilij exponatur, tot sunt testes, quot sanctos colit Ecclesia Sancta Dei: alij enim in studio humilitatis venerunt ad tantam profunditatem propriæ cogitationis & contemptus sui, ut viderentur descendisse vsque ad abyssos. Alij in studio patientiæ tantum profecerunt, ut quasi columnæ ferreæ stent aduersus omnes tristitias vniuersi mundi. alij tam ardentem se dederunt studio orationis, ut vix vterentur sensibus ad res necessarias huius vitæ. alij tanto affectu exercuerunt se in charitate proximorum, ut pene non recordarentur sanitatis, aut commoditatis aut vitæ suæ; alij paupertati rerum temporalium ita studuerunt, ut æquidem